

hvis der ved det private Initiativ fremkom et Forslag om fuldstændig Afskaffelse af Rang- og Titelvæsenet — maaskee med Undtagelse af Hofcharger; dem vil jeg ikke tale om. Det forekommer mig at være den rette Maade at revidere denne Lov paa at slyde § 7 ud og indbringe et Lovforslag om fuldstændig Afskaffelse af Rang og Titel. At dette vil finde Medhold i det andet Thing, tror jeg ikke der kan være nogen Tvivl om, og at det hos Regjeringen vil finde Medhold, er for mig ligeledes utvivlsomt; men allersjældigst og bedst vilde det ganske vist være, dersom den høitagtede Minister vilde tage dette Spørgsmaal i sin Haand, og jeg vil derfor rette den samme Opfordring til ham, som der allerede er rettet til ham, om at give os Tilfagn om, at Regjeringen vil indbringe et Forslag om en fuldstændig Afskaffelse af Rang og Titel. Vil den ærede Minister ikke give et saadant Tilfagn, saa vilde jeg gjerne selv indbringe et Forslag derom, men da det ikke er mit Kald at skrive Love, saa vil jeg opfordre En eller Anden af dem, der føle sig mere kaldede dertil, til at gjøre det. Jeg vil være meget glad ved at kunne være med til at indbringe et saadant Forslag.

Finantsministeren: En saadan Erklæring som den, den ærede sidste Taler afkrævede mig, og som tildeels ogsaa har været ønsket af den ærede 1ste Landssthingsmand for 1ste Kreds (Madvig), er jeg ikke berettiget til at give; det er et Spørgsmaal, der slet ikke har været under Overveelse, og forsaavidt jeg altsaa skal svare derpaa nu, maa jeg sige, at jeg ikke er bemyndiget til at give nogen som helst Erklæring i den Retning. Det, der her foreligger, veed jeg, at jeg er bemyndiget til at gaae ind paa, men videre gaaer min Bemyndigelse ikke. — Hvad de Undringsforslag angaaer, der ere stillede til denne Behandling af Sagen, da skal jeg udtale, at jeg med Hensyn til det af den ærede 1ste Landssthingsmand for 1ste Kreds stillede Forslag egentlig ikke personlig kan have nogen Indvending at gjøre derimod. Forslaget gaaer jo nemlig ud paa at føre Lovforslaget tilbage til den Tanke, om just ikke til den samme Skikkelse, det havde,

da jeg første Gang forelagde Lønningslovforslaget, og, som det ærede Medlem her ligeoverfor (Ploug) har gjort opmærksom paa, er det kun ifølge et Compromis med det andet Thing, at jeg fandt mig foranlediget til at optage denne Paragraph i nærværende Lovforslag. Jeg erkjender selvfølgelig, at den egentlig talt ikke har sin Plads deri; men da den, saaledes som den nu foreligger, dog indeholder en af de Betingelser, hvorunder Embedsmænd ansættes, saa seer jeg paa den anden Side ikke, at der er egentligt talt noget særdeles at erindre imod, at den har faaet den Plads, den nu har. En ganske anden Ting er det, hvis man vil udvide den, vil gjøre den til et Stykke af en Rangforordning, ja, da forekommer det mig, at de Indvendinger, man kan gjøre mod dens Plads, faae større Betydning, end de have, efter som Forslaget nu foreligger. Men der er en Ting, jeg vil gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, og det er, at, om man end maa være enig med den ærede Forslagsstiller om, at man ikke paa denne Maade aldeles udrydder Rangvæsenet og, hvad jeg egentlig lægger mere Vægt paa, Titelvæsenet, hvilket jo visse er sandt, saa vil man derimod ved at forandre Forslaget, saaledes som han har foreslaaet det, opnaae slet Intet. Giver de Herrer, der ønske at give et Hug til Rang og Titelvæsenet, eller de, der, som jeg, ønske at fritage Embedsmændene for Rangskat af deres Embedsvrang og for Bestallingsgebyr, ville opnaae, hvad de attraae; thi jeg holder mig overbevist om, at Enden da efter Forhandlingen mellem begge Thing vil blive, at Paragraphen gaaer ud, og saa staae vi paa samme Trin, som vi tidligere have staaet paa. Desuden lader det sig jo slet ikke nægte, at Meddelelsen af Titelvæsenet til Embedsmændene har været og er maaskee endnu den væsentligste Kilde, hvorfra Titler ere strømmede ud ogsaa udenfor Embedsmændenes Kreds, og det turde maaskee vise sig, at naar den afflattes for disses Bedkommende, vil Kilden udtørres meget betydeligt, saa at, der ikke bliver noget overflødigt Vand, der kan løbe udenfor denne Kreds. For det første vil nemlig, som ærede Medlemmer have sagt, Fristelsen bortfalde, og